

РЕШЕНИЕ

№ 2087

гр. София, 30.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

**ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова
Лилия Йорданова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1100** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) във връзка с чл.208 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано по касационна жалба, подадена от Столична дирекция на вътрешните работи, отдел "Пътна полиция" против Решение № 4563/29.11.2022г., постановено по н.а.х.д.№ 3393/2022г. по описа на Софийски районен съд, НО, 15-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление (НП) №22-4332-000178/31.01.2022год. на началника група в ОПП- СДВР. С НП, за нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП и на основание чл.175, ал.3, предложение 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на М. И. Г. от [населено място] хан, е наложено наказание „глоба” в размер на 200 лева.

В жалбата се излагат доводи за това, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие със събраните по делото доказателства, достигнал до незаконосъобразен извод за недоказаност на нарушението. Касаторът иска отмяна първоинстанционното решение, като вместо него бъде постановено друго решение, с което да се потвърди изцяло обжалваното НП.

В съдебно заседание, касационният жалбоподател не изпраща представител и не изразява становище.

Ответникът по касационната жалба – М. И. Г. не се явява, не се представлява и не

изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска Градска прокуратура поддържа, че жалбата е основателна .

Административен съд – София град, като прецени доказателствата по делото, обсъди доводите на касатора и извърши проверка на обжалваното решение по реда на чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено от правна и фактическа страна следното:

Касационната жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, от надлежна страна имаща право и интерес от обжалването.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С процесното НП №22-4332-000178/31.01.2022год. на началника група в ОПП-СДВР. С НП, за нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП и на основание чл.175, ал.3, предложение 1 от ЗДвП на М. И. Г. от [населено място] хан, е наложено наказание „глоба” в размер на 200 лева, за това, че на 24.11.2021г. около 03:00 часа в [населено място] по ул. Г.С. Р. , с посочена посока на движение , управлявала лек автомобил Тойота Я. без регистрационни номера, собственост на „Пампен“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], като при извършената проверка било установено, че водачът управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред.

С атакуваното решение Софийски районен съд е отменил процесното НП, като решаващите мотиви на съда са от правно естество – допуснато нарушение на чл.57, ал.1, т.5 и т.6 ЗАНН при издаването на НП. Съдът е посочил, че административно-наказващият орган, позовавайки се формално на събраните доказателства, за първи път с НП е приел, че е извършено нарушение е „управлявал МПС, което не е регистрирано по надлежния ред“, ангажирайки отговорността за нарушение на чл.140, ал.1 ЗДвП и санкция по чл.175, ал.3, предложение 1 от ЗДвП. Тези разпоредби въвеждали различно по своите обективни признаци нарушение, съществено е изменена обстоятелствената част на обвинението, без да съществува правно основание за това. Изложено е също, че в АУАН са закрепени факти и обстоятелства така, както са установени при проверката от съответния контролен орган, като тези констатации закрепвали рамките на административното обвинение и обвързвали административно-наказващият орган при словесната и правната квалификация на нарушението.

Съдът е приел, че посоченото правно положение съставлява подмяна на обвинителната теза от наказващия орган, в частта относно изискуемите признаци от обективна страна на едно деяние, пряко относими към неговата съставомерност, посоченото противоречие между контролния орган и наказващия орган е определено като недопустимо. Съдът е приел, че чл.53, ал.2 ЗАНН е неприложим, доколкото се касае за различие в релевантните към отговорността факти, както и, че тези недостатъци на НП не могат да бъдат отстранени от съда, тези пороци водели до неопределеност на предмета на доказване и невъзможност за проверка на материалноправните предпоставки за налагане на наказание.

Преценка на касационната инстанция:

Решаващият състав правилно е анализирал приетите доказателства и вярно е възприел релевантните за изхода на делото факти. Настоящата инстанция възприема фактическата обстановка, установена от първоинстанционния съд, поради което същата не следва да се възпроизвежда отново.

При правилно установена фактическа обстановка, правилни и законосъобразни са и правните изводи, до които е достигнал съдът.

Пропуските на АНО, допуснати в хода на административнонаказателното производство, действително следва да се квалифицират като съществено процесуално нарушение, в която връзка се споделят правните изводи на СРС. Като за пръв път е посочил, че допуснатото нарушение е „управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред“, административно-наказващият орган е издал НП без за същото нарушение да е образувано административно-наказателно производство, както изисква чл.36 ЗАНН. В казуса по делото за посоченото в НП административно нарушение производство по чл.36 ЗАНН не е образувано в нито една от двете алинеи на разпоредбата – нито във връзка с постановлението на прокурора за отказ да се образува досъдебно производство, нито със съставения първоначално АУАН. Споделими са и мотивите на съда за неприложимост на чл.53, ал.2 ЗАНН. Действително е констатирано нарушение при проверката от контролните органи и съставен АУАН – управлява лекия автомобил без табели, но същото не е посочено и квалифицирано като допуснато нарушение в НП. По тези съборажения, наведените в касационната жалба доводи и възражения, са неоснователни, доколкото пороците на НП, засягат съществено правото на защита и не могат да бъдат отстранени от съда, както правилно е прието в обжалваното съдебно решение.

По изложените мотиви, настоящата инстанция намира, че не са налице сочените касационни основания по чл.348,ал.1 от НПК за отмяна на обжалвания съдебен акт-неправилно приложение на закона. . Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно и следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2,пр.1-во от АПК, Административен съд – София град, XX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4563/29.11.2022г., постановено по н.а.х.д.№ 3393/2022г. по описа на Софийски районен съд , НО , 15-ти състав.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.